

ἄλλοι τῶν ἔργων ὅπου ἐλάττωσον [τῆς] τυ-
 χη· βασιμώταται δὲ ἐν αἷς τὰ σώματα λω-
 βῶνται μέγιστα· δουλικώταται δὲ, ὅπου τῶ
 σώματος πλείεσται χηρίσες· ἀγνωνέσταται δὲ,
 ὅπου ἐλάττωσον πορὸς δὲ ἀρετῆς. ἐπὶ δὲ ὄξιν
 εἰς τὴν γεγραμμένην ἀπὸ τούτων, ὅτι Χάρητι
 δὴ τῆ Παρίου, καὶ Ἀπολλοδώρου τῆ Λημνίου,
 ἀπὸ γεωργίας, καὶ Ἡλῆς καὶ Περφυτιουβίου·
 ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλοις ἀπὸ ἄλλων· ταῦτα μὲν
 ἐν τούτων θεωρεῖται, ὅτι ὀπμιελές· ἐπὶ ἧ καὶ B
 τὰ λεγόμενα σποράδην, δι' ὧν ὀπιτετοχί-
 κησιν ἐνίοις χρηματιστῶν, δὲ ἐκ συλλέξιν·
 πεισὶν γὰρ ἀφίλιμις ταῦτ' ὄξιν τοῖς πμώσι
 τῶν χρηματιστῶν· οἷον καὶ τὸ Θάλευ τῶ
 Μελισίου· τῶτο γὰρ ὄξιν κερτανομήα τι χρι-
 ματιστῶν, ἀλλ' ἐκείνη μὲν διὰ τῶ σοφίαν
 πορσάποισι, τυγχάνει δὲ κερδούου πὶ ὄν.
 ὄνειδίζοντων γὰρ αὐτῶν διὰ τῶ πεισίαν, ὡς αὐ-
 ἀφελούς τῆς φιλοσοφίας οὐσίας, κερτανοῦσαι-
 τὰ φασιν αὐτὸν ἐλαγῶν φορῶν ἐσούβριον ἐκ
 τῆς ἀστρολογίας, ἐπὶ χημῶως ἄντος, ὀπορή-
 σαντα χρηματίων ὄλιγων ἀρραβῶνας δια-
 ὀδωῶν τῶν ἐλαμουρίων, τῶν τ' ἐν Μιλήτῳ καὶ
 Χίῳ πμῶτων, ὄλιγων μωδωσέων, ἀτ' οὐ-
 θενός ὀπβαλλόντος· ἐπειδὴ δὲ ὀ κερδὸς ἦκε,
 πολλῶν ζητουμένων ἀμα καὶ ἐξ ἀφνης, ἐκμα-
 ὀδωῶντα ὄν ἔσπον ἠβούλετο, πολλὰ χημα-
 τιστῶν συλλέξαντος, ὀπιδείξω ὀπ ῥῆδόν ὄξιν
 πλουτεῖν τοῖς φιλόσοφοις ἀβούλοντα, ἀλλ'
 οὐ τῶτ' ἐστὶ ἀπὸ ὀ σποράδῶσι. Θαλῆς μὲν
 οὐδ' ἄλλο τῶν ἔσπον ὀπιδείξιν ποιή-
 σαδαι τῆς σοφίας. ἐστὶ δὲ, ὡσπερ εἶπομεν,
 κερδούου τὸ τοιοῦτον χηματιστῶν, ἐὰν πς
 ὀμῶνται μονοπωλίαν αὐτῶ κερτανοῦσιν.
 διὸ καὶ τῶν πμῶτων ἐκείνῳ τῶν ποιουμῶν τὸν E
 πόρον, ὄταν ὄπορσῶσι χηματίων, μονοπωλίαν
 γὰρ τῶν ὄντων ποιούσιν. ἐν Συκίῳ δὲ πς τε-
 θέντος παρ' αὐτῶ νομίσματος, σμωσφῆατο
 πάντα τὸν σῆδρον ἐκ τῶν σῆδρεῶν. μὲν δὲ
 ταῦτα, ὡς ἀφίοντο ἐκ τῶν ἐμπορῶν οἱ ἐμ-
 πορῶ, ἐπῶλει μόνος, οὐ πολλῶν ποιήσας
 ἐσφρολιῶ τῆς πμῶς· ἀλλ' ὄμως ὄπ τῶς
 πεντήκοντα ταλαῖτος· ἐπῆλαβέν ἐκαστὸν τῶτο
 μῶ οὐδ' ὀ Διονύσιος ἀδόμῶτος, τὰ μῶ χη-
 ματα ἐκέλευσεν ἐκνομίσασθαι μὴ μῶ τοῖς γ'
 ἐπ μῶ ἐν Συρακούσαις, ὡς πορῶς ὀρεῖσονται τῶς αὐτῶ ἀσφῶσιν ἀσφῶσιν, τὸ μῶ τοῖς
 ὄραμα Θάλευ καὶ τῶτο ταῦ τὸν ὄξιν· ἀμῶ τοῖς ἐτέχασαν χημῶσαι μονοπωλίαν,
 χηρισμῶν δὲ γῶρεῖσιν ταῦτα καὶ τοῖς πολιτικῶς· πολλῶς γὰρ πόλει δὲ χηματισμῶς

illa artificiosissima, in quibus minimum
 fortunæ est: illa sordidissima, in quibus
 maximè inquinatur corpus: illa seruilissi-
 me, in quibus corporis est usus plurimum:
 illa verò ignobilissima, in quibus mini-
 mum requiritur virtutis. Cum verò sit à
 quibusdam de his scriptum, vt à Charete
 Pario, & Apollodoro Lemnio de cultu a-
 grorum tam nudorum quàm conistorum,
 & similiter ab aliis, de aliis ea quidem,
 cui cura est, præcepta consideret. Etiam
 quædam à frugi patribus familias dicta
 colligere oportet. hæc enim cuncta vtilia
 sunt his qui augere patrimonium curant.
 Quale est illud Thaletis Milesij, id enim
 consideratio quædam est ad acquirendum,
 sed illi quidem attributum propter
 sapientiam. est autem vniuersale quid-
 dam cui cum obiiceretur philosophicæ stu-
 dium propter inopiam, quasi inutile &
 infructuosum, prospexisse illum serunt
 per Astrologiam, oliuarum vbertatem fut-
 turam. cumque collegisset paucillam pec-
 uniarum, hyceme adhuc vigente emptio-
 nem olei fecisse in Mileto, & in Chio, pro
 paruo admodum pretio, vt pote nemine
 plus offerente, arthátque dedisse. Cum
 itaque postea tempus venisset, multis
 subito quærentibus, vendidisse oleum,
 quanti ipse voluit: ac magnam vim pec-
 uniarum inde superlucratum, ostendisse
 amicis, perfacillè esse philosophis diti-
 tari si vellent: sed hoc non esse illis curæ.
 Thales igitur in hunc modum dicitur sa-
 pientiam suam ostendisse. Est autem (vt
 diximus) vniuersalis hic quærendi mo-
 dus, si quis possit sibi soli venditionem
 comparare. Quapropter ciuitates quædam
 hunc faciunt quæstum, cum indigent pec-
 unia: venditionem enim sibi solis refer-
 uant. In Sicilia quidam cum apud erat
 pecunia reposita esset, ferri quicquid erat
 ex ferrariis emit: postea verò mercatori-
 bus illuc accedètibz vendebat solus, non
 magnum excessum pretij faciens, sed tam-
 en ita, vt pro quinquaginta talentis, cen-
 tum conficeret. Hoc itaque sentiens Dion-
 ysius, pecunias quidem illi non abstulit,
 sed amplius Syraculis morari vetuit: vt
 qui reditus reperisset suis rebus inutiles.
 Iste vidit aliquid tale, quale Thales vide-
 rat: vterque enim sibi soli venditionem
 F parauit. Hoc est vtile videre etiam in re-
 publica. nam ciuitates pecunias indigent